
B E D U I N K A

Če bi bila Beduinka,
bi bil ves svet moj.
Razbeljen pesek od obzorja do obzorja
in hladen šotor
in črnomodro platno,
ti pa bi bil moj moški, divji in ponosen.
Za tabo bi šla
na konec puščave,
na konec sveta.
Rodila bi ti vse polno otrok,
v bolečinah,
in tekali bi vsenaokrog,
temnooki in čedni
in pametni in vsevedni.
Najine kamele
bi modre in zlobne korakale skozi vročine,
in moje tkanine
bi se prodajale preko oaz.
Ko bi prišel čas,
bi naju sinovi
poslali v Meko
na zadnjo pot odrešitve.
Nadela bi si sveto romarsko obleko,
in namesto molitve
bi si rekla samo:
kaj vse je bilo...
kaj vse sva doživela!
Dobro je. Skupaj sva ostarela.
Potem bi skupaj pokleknila k Bogu,
Edinemu, Odpuščajočemu, Usmiljenemu,
in vedela bi, da sva živila.

Barbara Hočevar Balon